

Dániel könyve – Százhuszonnyolcadik rész

Krisztus keresztségének és megkísértésének prófétai jelentősége: három világhatalom jellemzőinek feltárása

Jeff Pippenger

2024-03-10

A megpecsételés 2001. szeptember 11-én kezdődött, amikor alászállt a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének hatalmas angyala. Az ő alászállását előképezte a Jelenések könyve tizedik fejezetének angyalának alászállása 1840. augusztus 11-én, valamint a Szentlélek alászállása Krisztus keresztségekor. Krisztus keresztsége előre mutat a késői eső alászállására, amikor New York City nagy épületei romba dőltek. A felülről jövő hatalom akkor vette kezdetét, és ugyanakkor az alulról jövő hatalom (a mélységből) is megnyilvánult, mert Isten Igéje soha nem vall kudarcot.

Amikor Krisztus megkeresztelkedett, azonnal a pusztába ment, és negyven napig böjtölt, majd ezután Sátán három kísértéssel kísértette meg. E három kísértés mindegyike annak a három hatalomnak az alapvető jellemvonásait képviseli, amelyek a világot Armageddonhoz vezetik. Ez a három kísértés a kevélység volt, amely a sárkány jellemvonása; a testi kívánság, amely a fenevad jellemvonása; és az elbizakodottság, amely a hamis próféta jellemvonása. A kevélységet és az önfelmagasztalást Lucifer képviseli Ésaías klasszikus leírásában.

Miként hullottál alá az égből, ó, Lucifer, hajnalnak fia! miként vágtak le a földre téged, aki megrendítetted a nemzeteket! Mert ezt mondtad szívedben: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat; odaülök a gyülekezet hegyére, észak távoli részein; fölébe megyek a felhők magaslatainak; hasonló leszek a Magasságoshoz. Pedig a pokolba taszítottál alá, a verem mélységébe. Akik látnak téged, mereven rád tekintenek, és elgondolkodnak rajtad, mondván: Ez volna az a férfiú, aki megrengette a földet, aki országokat rendített meg. Ézsaiás 14:12–16.

Ötször jelenti ki Lucifer a szívében: „Én akarok.” A Sátán, akit egykor „fényhordozónak” (Lucifernek) neveztek, s aki immár csak sötétséget hordoz, ő az, „aki megrengette a nemzeteket”. Prófétai értelemben a „nemzetekkel” áll kapcsolatban, mert ő a nemzetek gonosz szövetségének, valamint a Jelenések könyve tizenhetedik és tizenharmadik fejezetében azonosított kereskedők szövetségének vezetője.

„Királyok, fejedelmek és kormányzók magukra vették az antikrisztus bélyegét, és úgy vannak ábrázolva, mint a sárkány, aki hadat indít a szentek ellen — azok ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknél megvan Jézus hite.” Testimonies to Ministers, 38.

Krisztus megkeresztelkedésekor alászállt a Szentlélek, előképezve a 2001. szeptember 11. utáni időszakot. Keresztsége után a Sátán megkísértette Krisztust azzal az ajánlattal, hogy neki adja azt a hatalmat, amelyet a Sátán a világ országainak uralására használ, mert Ádám bukásakor a Sátán lett a világ országainak uralkodója.

Az ördög pedig felvive őt egy igen magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát egy szempillantás alatt. És monda neki az ördög: Neked adom mindezt a hatalmat és azok dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom. Ha azért leborulva imádsz engem, mind a tied lesz. Jézus pedig felelvén monda neki: Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj. Lukács 4:5–8.

A pápai Róma (a fenevad) két elsődleges jellemzője az ő paráznasága, valamint az a mérgezett „eledel” és ital, amelyet osztogat.

De van néhány panaszom ellened: megtűröd azt az asszonyt, Jézabelt, aki prófétanőnek mondja magát, és tanítja, valamint elcsábítja az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és bálványáldozati húsból egyenek. Jelenések 2:14.

Az „eledel” és ital, amelyet nyújt, az ő hamis tanításai.

„A Babilonnak felrótt nagy bűn az, hogy „paráznasága haragjának borával megitatott minden nemzetet.” Az a részegítő pohár, amelyet a világnak nyújt, azokat a hamis tanokat jelképezi, amelyeket a föld nagyjaival való törvénytelen összeköttetése következtében fogadott el.” A nagy küzdelem, 388.

A katolicizmus fenevada is varázslásaival téveszti meg a világot, ami ismét olyasvalami, amit belsőleg vesznek magukhoz.

És a mécses világossága többé egyáltalán nem fénylik benned; és a vőlegénynek és a menyasszonynak szava többé egyáltalán nem hallatszik benned; mert a te kereskedőid voltak a föld nagyjai; mert a te varázslásaid által tévelyedett el minden nemzet. Jelenések 18:23.

A „varázslások”-nak fordított görög szó a pharmakeia, amely gyógyszereket jelent. A kezében levő arany pohár nemcsak egy poharat jelképez, amelyből bort isznak, hanem azt a poharat is, amelyben mágikus gyógyitalait elkészítik és kiosztják. A mai modern világban ezeket a mágikus italokat túlkön keresztül adják be, nem annyira pohárból. Amikor Sátán megjelenik a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény után, gyógyító csodákat fog tenni. A pápaság italaihoz és hamis tanításaihoz kapcsolódó csodákat az jelképezte, hogy Sátán azt mondta Krisztusnak, tegyen csodát, és változtassa a követ kenyérré.

A prófétikus történelem a vasárnapi törvény előtt és után ugyanazokkal a jellemzőkkel bír. Az Egyesült Államokban a vasárnapi törvényhez vezető, az adventizmust érintő, a fenevad képmásával kapcsolatos próbaidő előképe annak a fenevad képmásával kapcsolatos próbaidőnek, amely az egész világra kiterjed. Ezért kapjuk azt az értesítést, hogy „ugyanaz a válság fog ránk, népünkre jönni a világ minden részén.”

A vasárnapi törvény után Sátán által véghezvitt sátáni gyógyítások csodái az úgynevezett orvoslás „varázslásait” jelképezik, amelyeket 2001. szeptember 11-ével kezdődő történelem folyamán tukmálnak rá az emberekre. Jézus kijelentette, hogy „nem csak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével”. Róma „eledele” azok a hagyományok és szokások, amelyeket Isten Igéje fölé helyez.

„Azokban a jelenleg az Egyesült Államokban folyamatban levő törekvésekben, amelyek az egyház intézményei és szokásai számára az állam támogatását kívánják biztosítani, a protestánsok a pápisták nyomdokain járnak. Sőt mi több, ajtót nyitnak a pápaságnak arra, hogy protestáns Amerikában visszanyerje azt a felsőbbiséget, amelyet az Óvilágban elveszített. És ami még nagyobb jelentőséget ad ennek a mozgalomnak, az az a tény, hogy a szem előtt tartott fő cél a vasárnap megtartásának kikényszerítése — egy olyan szokásé, amely Rómától származott, és amelyet ő saját tekintélye jelének vall. A protestáns egyházakat a pápaság szelleme — a világi szokásokhoz való alkalmazkodás szelleme, az emberi hagyományoknak Isten parancsolatai fölé helyezése — hatja át, és ez vezeti őket arra, hogy a vasárnap felmagasztalásának ugyanazt a munkáját végezzék, amelyet a pápaság előttük már véghezvitt.”
A nagy küzdelem, 573.

A hagyomány és a szokás az a tantételi „táplálék”, amellyel a fenevad Isten Igéjét helyettesíti, hogy pogány bálványimádását felmagasztalja.

„Nem látjuk, miként tisztázhatja magát a római egyház a bálványimádás vádjától. Igaz, azt vallja, hogy ezeken a képeken keresztül Istent imádja; így tettek az izraeliták is, amikor meghajoltak az aranyborjú előtt. Az Úr haragja azonban fellángolt ellenük, és sokan elesetek. Isten istentelen bálványimádóknak nyilvánította őket, és ugyanez a feljegyzés készül ma a menny könyveiben azok ellen, akik szenteknek és úgynevezett szent embereknek a képeit imádják.”

„És ez az a vallás, amelyre a protestánsok egyre nagyobb kedvezéssel kezdenek tekinteni, és amely végül egyesülni fog a protestantizmussal. Ez az egyesülés azonban nem a katolicizmus megváltozása által valósul meg; mert Róma soha nem változik. Ő a tévedhetetlenség igényével lép fel. A protestantizmus fog megváltozni. A liberális eszmék részéről való elfogadása oda fogja juttatni, hogy kezet foghat a katolicizmussal. „A Biblia, a Biblia hitünk alapja” — ez volt a protestánsok kiáltása Luther idejében, míg a katolikusok ezt kiáltották: „Az atyák, a szokás, a hagyomány.” Most sok protestáns nehezen tudja tanaikat a Bibliából bizonyítani, mégisincs meg bennük az az erkölcsi bátorság, hogy elfogadják az igazságot, amely keresztet von maga után; ezért gyorsan a katolikusok álláspontjára jutnak, és ahelyett, hogy a legjobb érveiket használnák az igazság kikerülésére, az atyák bizonyágtételére, valamint az emberek szokásaira és előírásaira hivatkoznak. Igen, a tizenkilencedik század protestánsai a Szentírásra vonatkozó hitetlenségük tekintetében gyorsan közelednek a katolikusokhoz. De ma is éppen olyan széles szakadék tátong Róma és Luther, Cranmer, Ridley, Hooper, valamint a mártírok nemes serege protestantizmusa között, mint amikor ezek az emberek megtették azt a tiltakozást, amely a protestáns nevet adta nekik.”

„Krisztus protestáns volt. Tiltakozott a zsidó nemzet formaszerű istentisztelete ellen, amely elvetette magára nézve Isten tanácsát. Megmondta nekik, hogy emberi parancsolatokat tanítanak tanítás gyanánt, és hogy színlelők és képmutatók. Mint a meszelt sírok, kívül szépek voltak, belül pedig tele tisztátalansággal és romlottsággal. A reformátorok Krisztusig és az apostolokig nyúlnak vissza. Kijöttek, és elkülönítették magukat a formaságok és szertartások vallásától. Luther és követői nem találták fel a reformált vallást. Egyszerűen elfogadták azt úgy, amint Krisztus és az apostolok bemutatták. A Biblia elegendő útmutatóként áll előttünk; a

pápa és munkásai azonban elvonják azt a néptől, mintha átok volna, mert leleplezi színleléseiket és megfedd bálványimádásukat.” Review and Herald, 1886. június 1.

A spiritizmus alapját képező gyógyítási csodák képezik az ő fő készletét és kereseti forrását.

„Sokan igyekeznek a spirituális megnyilatkozásokat azzal magyarázni, hogy azokat teljes egészében a médium részéről elkövetett csalásnak és szemfényvesztésnek tulajdonítják. Ám bár igaz, hogy a csalárdság eredményeit gyakran valódi megnyilatkozásokként tüntették fel, a természetfölötti erőnek is voltak nyilvánvaló megmutatkozásai. Az a titokzatos kopogás, amellyel a modern spiritualizmus kezdetét vette, nem emberi csalás vagy ravaszság eredménye volt, hanem gonosz angyalok közvetlen műve, akik ily módon vezették be a lelkeket pusztító csalások egyik legsikeresebbikét. Sokan azért esnek majd csapdába, mert azt hiszik, hogy a spiritualizmus pusztán emberi imposztúra; amikor olyan megnyilatkozásokkal kerülnek szemtől szembe, amelyeket nem tekinthetnek másnak, mint természetfölöttinek, megtévesztetnek, és arra vezettetnek, hogy azokat Isten nagy hatalmának fogadják el.

„Ezek az emberek figyelmen kívül hagyják a Szentírás bizonyágtételét a Sátán és eszközei által véghezvitt csodákról. A fáraó varázslói sátáni segítség által lettek képessé arra, hogy Isten művét utánozzák. Pál bizonyágot tesz arról, hogy Krisztus második adventje előtt a sátáni hatalom hasonló megnyilatkozásai lesznek. Az Úr eljövételét meg kell előznie „a Sátán munkálkodásának, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszság minden csalárdságával”. 2 Thessalonians 2:9,10. János apostol pedig, leírva a csodatevő hatalmat, amely az utolsó napokban nyilvánul meg, kijelenti: „Nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre az emberek láttára, és elhíveti a föld lakosait azokkal a jelekkel, amelyek tételére hatalma van.” Revelation 13:13, 14. Itt nem pusztán szemfényvesztésekről van szó, amelyeket előre megjövendöltek. Az embereket azok a csodák tévesztik meg, amelyeket a Sátán eszközei valóban képesek megtenni, nem pedig azok, amelyeket csupán úgy tesznek, mintha meg tudnák tenni.” The Great Controversy, 553.

A szokásokra és hagyományokra épített hamis tanítások, a csodák spiritiszta megnyilvánulásai, a hamis orvosi-ipari rendszer, valamint az egyházi fondorkodás és az államhatalmi mesterkedés összefonódása mind a katolicizmus fenevadának ismertetőjegyei. A kevélység a sárkányi hatalom jellegzetessége. Az elbizakodottság a hitehagyott protestantizmus hamis prófétájának jellegzetessége.

Jézus pedig Szentlélekkel teljesen tért vissza a Jordántól, és a Lélek a pusztába vezette, ahol negyven napon át kísértette őt az ördög. Azokban a napokban semmit sem evett, és mikor azok elmúltak, végül megéhezett. És monda neki az ördög: Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré. Jézus pedig felelve neki, ezt mondta: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével. Lukács 4:1–4.

A „presumption” főnév olyan cselekedetre vagy esetre utal, amikor valaki valamit elegendő bizonyíték vagy igazolás nélkül igaznak feltételez. Magában foglalja azt, hogy valaki hiányos vagy elégtelen információ alapján ítéletet alkot, illetve következtetést von le. A „presumption” utalhat arra is, hogy valaki bizonyos fokú bizalommal van saját feltevése iránt, még akkor is, ha az nem teljes mértékben igazolt.

A hitehagyott protestantizmus a vasárnapot Isten istentiszteleti napjaként fogadta el, anélkül hogy e téves elképzelés alátámasztására Isten Igéjéből bármiféle bizonyíték állna rendelkezésre; és mindezt úgy teszi, hogy tudatosan vallja magát protestánsnak, amelynek jelmondata: „egyedül Isten Igéje”, vagy ahogyan Luther Márton hirdette: „Sola Scriptura!” Ezt a római egyház hagyományai és szokásai alapján választják elfogadni, vagy talán egyszerűen mint őseiktől örökölt hagyatékot. A harmadik angyal hangos kiáltásakor világosan nyilvánvalóvá lesz az az igazság, hogy a nap imádására a Bibliából semmiféle igazolás egyáltalán nem adható; és akkor azok, akik továbbra is megmaradnak e téves feltevésükben, felveszik a fenevad bélyegét.

„Ha az igazság világossága bemutatott neked, feltárva a negyedik parancsolat szombatját, és megmutatva, hogy Isten Igéjében nincs alapja a vasárnap megtartásának, te pedig mégis ragaszkodsz a hamis szombathoz, és nem vagy hajlandó megszentelni azt a szombatot, amelyet Isten „az én szent napomnak” nevez, akkor felveszed a fenevad bélyegét. Mikor történik ez?—Amikor engedelmeskedsz annak a rendeletnek, amely megparancsolja neked, hogy vasárnap szüneteltesd a munkát és Istent imádd, jóllehet tudod, hogy a Bibliában egyetlen szó sincs, amely azt mutatná, hogy a vasárnap más volna, mint közös munkanap, beleegyezel abba, hogy felvedd a fenevad bélyegét, és elutasítod Isten pecsétjét. Ha ezt a bélyeget homlokunkon vagy kezünkben vesszük fel, akkor az engedetlenség ellen kimondott ítéleteknek ránk kell szállniuk. Az élő Isten pecsétje azonban azokra helyeztetik, akik lelkiismeretesen megtartják az Úr szombatját.” Review and Herald, 1911. április 27.

A Republikánus párt közismerten úgy gyenge, hogy hajlandó politikai ellenfeleiről feltételezni: tisztességesek és becsületesek, holott a Demokrata párt gyümölcsei világosan feltárják, hogy a hazugság atyának gyermekei. A republikánusok újra meg újra, következetesen szavukon fogadják politikai ellenfeleiket, noha újfent és számtalanszor bebizonyosodott, hogy ellenfeleik soha nem tartják meg a szavukat. Becsületes indítékokat tulajdonítanak azoknak, akik ismételtlen semmiféle ésszerű alapot nem mutattak arra, hogy alátámasszák a republikánusok fogyatékos, az elvárt becsületességre és feddhetetlenségre vonatkozó feltételezéseit. Az is igaz, hogy sok republikánus személyes anyagi haszonért nem hajlandó kiállni az elvek mellett, vagy titkos erkölcstelen körülmények miatt könnyen manipulálhatóvá válik, ám a Republikánus párt elsődleges prófétai jellemzője az elbizakodottság.

A vakmerő elbizakodottság azon tulajdonsága, amely prófétikusan meg van jelölve a hitehagyott protestánsokban, teszi lehetővé számukra, hogy úgy tegyenek, mintha a magasabb erkölcsi és politikai alapot foglalták volna el, miközben valójában lemondtak polgári felelősségükről azon üres várakozás közepette, hogy politikai ellenfeleik majd megtartják szavukat. Az örülség igen elterjedt meghatározása szerint ugyanazt próbálni újra meg újra, miközben az ember más eredményt vár, mégis a republikánusok azzal érvelnek, hogy valójában a demokratákat fertőzte meg az örülség, amint ez Trump iránti gyűlöletükben megnyilvánul.

A republikánusok örülsége azonban ismételtlen megmutatkozik abban, hogy beleegyeznek a kompromisszumokba, azon előfeltevés alapján, hogy a kompromisszum a törvényhozási folyamat munkája, miközben politikai kompromisszumaikat, amelyekről azt állítják, hogy „a törvényhozási folyamat” elvén alapulnak, egy olyan csoporttal kötik, amely soha nem köt kompromisszumot. A

demokraták a politikai folyamatban csak akkor engednek, amikor a velük szemben álló számbeli erő teljes mértékben korlátozza őket. Soha nem szolgáltatnak bizonyítékot arra, hogy a politikai folyamatban valóban a középútat keresnék. A republikánusok örültsége abban áll, hogy ismételten mások iránt olyan optimista várakozásokat táplálnak, amelyek teljesen indokolatlanok.

Donald Trump támogatóinak túlnyomó többsége kétségkívül tanúsítani fogja, hogy Trump legrosszabb tulajdonsága az a készsége, amellyel embereket elfogad programja támogatóiként, jóllehet a rendelkezésre álló bizonyítékok azt mutatják, hogy e döntés Trump részéről teljes mértékben elbizakodott vélelmezés volt. Az elbizakodott vélelmezés a hitehagyott protestantizmus prófétai jellemzője. Sátán a Biblia idézésével kísértette Krisztust, de eközben az igeszakaszt kiforgatta, és indokolatlan, valamint Írás-ellenes próbává tette.

És Jeruzsálembé vitte őt, a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat innen; mert meg van írva: Angyalainak parancsol felőled, hogy megőrizzenek téged; és kezükön hordoznak majd téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe. Jézus pedig felelvén, ezt mondta neki: Megmondatott: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet. Lukács 4:9–12.

A hamarosan bekövetkező vasárnap törvény idején az Egyesült Államok protestánsai lesznek azok, akik a szombatnapon való munkától való tartózkodás bibliai parancsát úgy csavarják el, hogy az Istent a hetednap szombatán való imádás parancsolatát egy koholt parancssá alakítsák át, mintha valójában a pogányság napján, a Nap napján kellene az embereknek istentiszteletet végezniük. Egy bibliai szakaszt kiforgatva jogosulatlan és Írás-ellenes próbakövévé tesznek.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Láttam, hogy a kétszarvú fenevadnak sárkány szája volt, és hogy ereje a fejében volt, és hogy a rendelet az ő szájából fog kimenni. Azután megláttam a paráznák anyját; hogy az anya nem a leányok voltak, hanem tőlük különálló és tőlük megkülönböztetett volt. Megvolt a maga napja, de az elmúlt, és az ő leányai, a protestáns felekezetek, következtek a színtérre, hogy ugyanazt a lelkiületet tanúsítsák, amely az anyában volt, amikor üldözte a szenteket. Láttam, hogy amint az anya hatalma hanyatlott, a leányok növekedtek, és hamarosan azt a hatalmat fogják gyakorolni, amelyet egykor az anya gyakorolt.”

„Láttam, hogy a névleges egyház és a névleges adventisták, Júdához hasonlóan, elárulnak majd bennünket a katolikusoknak, hogy megnyerjék befolyásukat az igazság elleni fellépéshez. A szentek akkor rejtett nép lesznek, a katolikusok előtt alig ismertek; de az egyházak és a névleges adventisták, akik ismerik hitünket és szokásainkat (mivel gyűlöltek bennünket a szombat miatt, mert nem tudták azt megcáfolni), elárulják majd a szenteket, és feljelentik őket a katolikusoknál mint olyanokat, akik semmibe veszik a nép intézményeit; vagyis hogy megtartják a szombatot, és semmibe veszik a vasárnapot.”

„Akkor a katolikusok felszólítják a protestánsokat, hogy haladjanak előre, és rendeletet adnak ki, hogy mindazokat, akik nem a hét első napját tartják meg a hetedik nap helyett, meg kell ölni. És a katolikusok, akiknek nagy a számuk, a protestánsok mellé állnak. A katolikusok hatalmukat a fenevad képének adják. És a protestánsok úgy fognak cselekedni, amint anyjuk

cselekedett előttük, hogy elpusztítsák a szenteket. Ám mielőtt rendeletük eredményt hozna vagy gyümölcsöt teremne, a szentek Isten Hangja által megszabadulnak.” Spalding and Magan, 1, 2.